

nr. 188 af 20. maj 1933 om kommunale ejendoms-skatte.

Til stk. 3. Bestemmelsen er i overensstemmelse med hidtidig praksis og må iøvrigt ses i sammenhæng med bestemmelserne i § 51, stk. 3, hvorefter der i tilfælde, hvor en ejendom er delvis jordrentepagtig, kun skal foretages beregning af afgiftspligtig grundstigning for den del af ejendommen, hvoraf der ikke svares jordrente.

Til stk. 4. Medens fordeling i de i stk. 1—3 nævnte tilfælde skal foretages af vurderingsrådet uden begæring, skal vurderingsrådet i de i stk. 4 nævnte tilfælde kun foretage fordeling, når begæring herom er fremsat, og de fornødne oplysninger er meddelt. I praksis er sådan fordeling efter begæring blevet foretaget, når brugeren af en del af en ejendom skal svare skatterne af den pågældende del af ejendommen, og når en ejendom af vedkommende kommunalbestyrelse er blevet delvis fritaget for skat til kommunen. Det foreslås nu, at der gives en almindelig regel om foretagelse af fordeling efter begæring i alle tilfælde, hvor lovgivningen forudsætter foretaget fordeling.

Det bemærkes, at der ved fordeling af vurderings-sommer ikke er spørgsmål om ansættelse af de forskellige dele som selvstændige ejendomme, men kun om en fastsættelse af, hvorledes den for ejendommen ansatte grundværdi med fradrag, eventuelt ejendomsværdien, fordeler sig på de forskellige dele af ejendommen.

Til § 34.

Til stk. 1. At vurderingsrådene er pligtige til at medvirke ved revisionen af vurderingerne og til at afgive erklæringer, har også hidtil været antaget. Man har fundet det rettest, at dette udtrykkelig fastsættes i loven.

Til stk. 2. Ny er bestemmelsen i stk. 2 om, at i tilfælde, hvor vurderingsrådets pligt til at afgive erklæring ikke er hjemlet i særlig lov, skal tvivls-spørgsmål om pligtens omfang afgøres af finansministeren. Man har fundet det rimeligt, at finansministeren i samme tilfælde, hvor omstændighederne taler derfor, kan bestemme, at der af den myndighed, der forlanger erklæringen, skal erlægges et vederlag til vurderingsrådet, og fastsætte størrelsen af vederlaget.

Til § 38.

Til stk. 1. De foreslåede regler om, hvilke oplysninger der skal gives i de skemaer, der skal udfyldes til brug ved vurderingen, svarer i alt væsentligt til reglerne herom i § 11, stk. 1, i loven af 7. august 1922. I forslaget er udgået oplysninger

om besætning og inventar. Oplysning om sidste køb og sidste lånevurdering skal efter forslaget kun gives for 10 år tilbage, medens der efter de nugældende regler skal gives oplysning om sidste køb 20 år tilbage og om sidste lånevurdering uden tidsbegrænsning. På den anden side skal der efter forslaget gives oplysning om de til ejendommen knyttede rettigheder, samt i tilfælde af nybygning, til- eller ombygning omkostningerne herved, medens der ikke nu er foreskrevet oplysning herom.

Til stk. 2. Den almindelige frist for ejerens aflevering af skemaet i udfyldt og underskrevet stand er nu 14 dage. Det foreslås fastsat, at fristen skal være mindst 14 dage, ligesom der foreslås givet vurderingsrådet bemyndigelse til at forlænge fristen, når omstændighederne taler derfor.

Til stk. 3. I § 11, stk. 3, i loven af 7. august 1922 bestemmes det, at „for undladelse af på opfordring at meddele de nødvendige oplysninger eller for forsætlig meddelelse af urigtige oplysninger straffes ejeren med bøde ikke under 20 kr., der ikendes af skyldrådet under appel til overskyldrådet (nu landsskatteretten) og tilfalder kommunens kasse“. Denne bestemmelse findes ikke hensigtsmæssig. Der bør formentlig i vurderingsloven alene gives særlige regler om bøde for undladelse af rettidig aflevering af behørigt udfyldt og underskrevet skema, medens spørgsmålet om straf for afgivelse af urigtige oplysninger, i skemaet eller ved anden lejlighed, formentlig må afgøres efter straffelovens regler (§§ 162 og 163 i lov nr. 126 af 15. april 1930). I forslaget sættes bøden for fristens overskridelse til 10—200 kr., hvorhos det bestemmes, at der skal gives ejeren en ny frist, hvis oversiddelse skal medføre fornyet bodepålæg. Bodepålægget, der skal gives af vurderingsrådet, skal af ejeren kunne indbringes for skyldrådet og derefter for ligningsrådet, der tillige helt eller delvis skal kunne eftergive bøden. Bøderne bør i lighed med, hvad der ellers er tilfældet i sådanne forhold, tilfalde statskassen.

Til § 39.

Til stk. 1. De her foreslåede regler om, hvorledes vurderingsrådet skal gå frem ved vurderingen, er holdt mere almindeligt end de tilsvarende regler i § 10, stk. 5 og 6, i loven af 7. august 1922 ud fra den betragtning, at det efter ligningsrådets oprettelse er dettes opgave at tage bestemmelse om den nærmere fremgangsmåde ved vurderingen. Forsåvidt de nævnte bestemmelser i loven af 7. august 1922 mulig kunne opfattes som et udtryk for, at vurderingsformanden ikke må besæftige sig med ansættelsen af de enkelte ejendomme,